

Advies nummer 2014 N-05

20 maart 2014

Klacht betreffende pestgedrag, intimidatie door de leerkracht en schorsing

Volgens klagers heeft de leerkracht hun dochter niet serieus genomen toen zij om hulp vroeg in verband met pestgedrag van klasgenoten.

Het is voor de Commissie niet komen vast te staan dat de leerkracht verwijtbaar is tekort geschoten in het nakomen van zijn zorgverplichting jegens de dochter van klagers

Volgens klagers is de leerkracht zich op de dochter van klagers gaan afreageren en heeft hij haar mentaal en fysiek bedreigd.

De Commissie constateert dat de beweringen van de ouders dat hun dochter mentaal en fysiek is mishandeld door de leerkracht zijn weersproken. Nu er geen duidelijke andere aanwijzingen zijn die de mishandeling bevestigen, kan de Commissie niet vaststellen dat de beweringen van de ouders te dier zake juist zijn.

Volgens klagers is hun dochter bij brief van 17 oktober 2013 plotseling geschorst. Zij mocht zelfs geen afscheid nemen van haar klasgenoten.

De Commissie oordeelt dat het bevoegd gezag het besluit tot schorsing niet onzorgvuldig heeft genomen. Dat de dochter van klagers op 18 oktober 2013 op school geen afscheid heeft kunnen nemen van haar klasgenoten acht de Commissie in de gegeven omstandigheden begrijpelijk.

De Commissie verklaart de klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Naar aanleiding van de klacht van de heer K1 en mevrouw K2, wonende te M, klagers, ouders van de minderjarige L, gewezen leerlinge van de R.K. Basisschool S te M, die door de Stichting X, gevestigd te M, in stand wordt gehouden,

tegen: de heer A1, leerkracht van groep 6A en tevens directeur van basisschool S, en mevrouw A2, voorzitter van het College van Bestuur van Stichting X,

heeft de Landelijke klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, hierna ook te noemen 'de Commissie' het volgende advies uitgebracht aan Stichting X.

1. Het verloop van de procedure

Voor de loop van het geding verwijst de Commissie naar de volgende stukken, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen:

- het door klagers ingevulde vragenformulier van 26 januari 2014, met producties,

- het namens de heer A1 en mevrouw A2, aangeklaagden, door mevrouw mr. A. Ranke, gemachtigde, ingediende verweerschrift van 19 februari 2014, met producties.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 20 maart 2014 te Utrecht. De heer K1 is ter zitting verschenen, vergezeld door mevrouw H, vertrouwenspersoon. De heer A1 en mevrouw A2 zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde mevrouw mr. J. Ranke.

2. De klacht

2.1 Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting van 20 maart 2014 is verklaard, luidt de klacht als volgt.

- De heer A1 heeft L niet serieus genomen toen zij om hulp vroeg in verband met pestgedrag van klasgenoten.
- Op 19 september 2013 hebben de ouders een gesprek gehad met de heer A1, de externe vertrouwenspersoon, mevrouw H, en een onderwijskundig medewerker van de Stichting X om de kwestie op te lossen. In dat gesprek heeft de heer A1 zich verbaal misdragen. Hij is zeer intimiderend geweest in dat gesprek. De heer A1 is zich vervolgens op L gaan afreageren. Hij heeft haar mentaal en fysiek bedreigd.
- L is bij brief van 17 oktober 2013 plotseling geschorst. Zij mocht zelfs geen afscheid nemen van haar klasgenoten.

2.2 De ouders hebben het volgende -samengevat- aan de klacht ten grondslag gelegd.

L, 9 jaar oud, zat in het schooljaar 2013-2014 in groep 6A van basisschool L. L is hoogsensitief en lijdt aan een obsessieve compulsieve stoornis. Sinds vorig jaar krijgt L hulp van een psycholoog.

Nadat de ouders bij de heer A1 navraag hadden gedaan naar het pestgedrag van klasgenoten waarvan L last had, is hij zich op haar gaan afreageren, zowel mentaal als fysiek. Hij is boos naar haar gaan kijken en heeft haar genegeerd en afgewezen. De heer A1 heeft haar bovendien een stoot tegen haar borst gegeven toen zij op de gang was. Verder heeft hij haar, toen hij op 17 oktober 2013 even de klas binnenkwam voor overleg met de andere leerkracht van groep 6A, met de punt van zijn schoen een tik tegen haar enkel gegeven. L heeft het optreden van de heer A1 als zeer intimiderend ervaren. Zij is bang voor hem geworden, terwijl zij voordien altijd een goed contact met hem had.

Om de kwestie op te lossen hebben de ouders op 19 september 2013 een gesprek gehad met de heer A1, de externe vertrouwenspersoon, mevrouw H, en een onderwijskundig medewerker van de Stichting X. In dat gesprek heeft de heer A1 zich verbaal misdragen. Hij heeft zich toen zeer intimiderend naar de ouders gedragen. De heer A1 heeft hen weggezet als leugenaars en hij heeft geen enkele poging ondernomen om het gesprek tot een goed einde te brengen. De ouders hebben geen aanwijzingen om te veronderstellen dat L gejoekt zou hebben over hetgeen is voorgevallen.

Van het gesprek is door de onderwijskundig medewerker van de Stichting X een verslag opgemaakt. Dit verslag is zo neutraal opgesteld dat de ouders zich er niet in herkenden en zij om een aanvulling hebben verzocht.

Doordat de heer A1 alles heeft ontkend, is L als leugenaar neergezet.

Op 14 oktober 2014 hebben de ouders een gesprek gehad met mevrouw A2, voorzitter van het College van Bestuur, en de externe vertrouwenspersoon, mevrouw H.

De voorzitter heeft partij gekozen voor de heer A1. Bij brief van het bevoegd gezag van 17 oktober 2013 is L plotseling geschorst. L heeft geen afscheid mogen nemen van haar klas.

L zit nu noodgedwongen op een andere school.

3. Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

Door en namens de heer A1 en mevrouw A2 is gemotiveerd op de klacht gereageerd. Zij hebben onder meer het volgende aangevoerd.

Blijkens het leerling-journaal is bij de overgang van L van groep 3 naar groep 4 opgemerkt dat zij een leerlinge is die problemen op het sociaal emotionele vlak heeft. Op het cognitieve vlak zijn er geen problemen: L is een prettige leerling en haar inzet is goed. Uit het leerling-journaal van groep 5 blijkt hetzelfde beeld. De ouders hebben zelf op school aangegeven dat L hoog sensitief is en zaken snel en heftig aanvoelt. Het is de leerkracht van groep 5 opgevallen dat L thuis zaken anders voorstelt.

De heer en mevrouw K1 hebben gesteld dat er in groep 6 een incident is geweest: L zou zijn geplaagd, of uitgescholden. Zij zou dit aan de heer A1 hebben gemeld. Volgens de heer A1 klopt dit niet. Hij ontkent de beschuldiging dat hij L mentaal en fysiek zou hebben bedreigd pertinent.

Getuigen, die bij een aantal van de genoemde incidenten aanwezig zijn geweest, ontkennen eveneens dat er iets dergelijks zou zijn voorgevallen.

L is volgens haar ouders een hoog sensitief kind. Niet is uitgesloten dat zij, vanwege haar hoge sensitiviteit, zaken anders opvat dan dat deze zich in werkelijkheid hebben voorgedaan. Dat wil echter niet zeggen dat L een leugenaar is. De ouders hebben de ontkenning van de heer A1 ten onrechte opgevat als een beschuldiging dat L een leugenaar zou zijn. L zal het incident hebben weergegeven, zoals zij dat heeft ervaren.

De pogingen die zijn ondernomen om het conflict op te lossen zijn mislukt. Sterker nog, het conflict is geëscaleerd. De heer A1 heeft slechts getracht het probleem rond L aan de orde te stellen. De heer A1 en de andere leerkracht hebben zich niet meer veilig gevoeld en vreesden bij elke stap die zij deden ergens -ten onrechte- van beschuldigd te worden.

Een relatief klein voorval is uitgroeid tot een enorm conflict. De ouders van L hebben op een gegeven moment zelfs aangifte bij de politie gedaan van mishandeling van L door de heer A1. Hij zou haar op de gang een stoot tegen de borst hebben gegeven en haar op donderdag 17 oktober 2014 tegen haar enkel hebben geschopt toen hij voor overleg met de andere leerkracht van groep 6A even in het klaslokaal was. De leerkracht die op dat moment

les gaf aan L heeft verklaard dat het fysiek onmogelijk is geweest dat de heer A1 L bij die gelegenheid heeft aangeraakt.

Op basisschool L is een onhoudbare situatie ontstaan.

De ouders hebben tegen de schorsing geen bezwaar aangetekend bij het bevoegd gezag. In de brief van 17 oktober 2013 heeft het bevoegd gezag de ouders gewezen op de mogelijkheid van bezwaar.

4. De beoordeling door de Commissie

4.1 De ontvankelijkheid van de ouders

De Commissie acht zich bevoegd om de klacht te behandelen, nu de Stichting X is aangesloten bij de Commissie. De ouders kunnen worden aangemerkt als klager in de zin van de klachtenregeling die voor basisschool S geldt en kunnen derhalve in hun klacht worden ontvangen.

4.2 De gegrondheid van de klacht

De Commissie beoordeelt de klacht aan de hand van de volgende indeling.

- a. Het niet serieus nemen van L.
- b. De mentale en fysieke bedreiging van L.
- c. De schorsing van L en het afscheid van haar klasgenoten.

Ad a. Dat de heer A1 L niet serieus zou hebben genomen toen zij hem om hulp vroeg in verband met pestgedrag van klasgenoten, is gezien de tegenstrijdigheid in verklaringen op dit punt, niet duidelijk geworden.

Het is daardoor voor de Commissie niet komen vast te staan dat de heer A1 verwijtbaar is tekort geschoten in het nakomen van zijn zorgverplichting jegens L. De Commissie verklaart dit klachtonderdeel in zoverre ongegrond.

Bij de behandeling van dit klachtonderdeel is ook de wijze van communiceren van partijen aan de orde geweest. Ter zitting heeft de heer A1 verklaard dat hij het gesprek met de ouders op 19 september 2013 slechts heeft willen ingaan met als uitgangspunt dat hij de waarheid sprak. De ouders hebben gesteld dat hun uitgangspunt steeds is geweest dat zij er niet aan twijfelden dat hun dochter de waarheid sprak. Zowel de heer A1 als de ouders zijn strak blijven vasthouden aan hun eigen uitgangspunt, zonder zich te realiseren dat het denkbaar is dat niemand welbewust onwaarheid heeft gesproken. Percepties van de werkelijkheid kunnen verschillen. De Commissie stelt vast dat beide partijen daardoor een positie hebben ingenomen die niet voldoende open was om tot een uitwisseling van standpunten en het vinden van een gezamenlijke oplossing te komen. Dat heeft ertoe geleid dat het overleg van de heer A1 en de ouders in een impasse is geraakt, en een klein incident heeft kunnen uitgroeien tot een groot conflict, dat heeft geleid tot het vertrek van L naar een andere school.

Hoewel de Commissie begrip heeft voor de moeilijke omstandigheden waaronder het gesprek van 19 september 2013 heeft plaatsgevonden, vindt zij desalniettemin dat het

primair op de weg van de heer A1 als professional had gelegen om in het belang van L actief naar alle mogelijke openingen te blijven zoeken teneinde tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te komen. Van een dergelijke opstelling van de heer A1 is de Commissie onvoldoende gebleken. Voor zover dit onderdeel van de klacht zich daartegen richt, verklaart de Commissie dit gegrond.

Ad b. De Commissie constateert dat de beweringen van de ouders dat L mentaal en fysiek is mishandeld door de heer A1 zijn weersproken. Nu er geen duidelijke andere aanwijzingen zijn die de mishandeling bevestigen, kan de Commissie niet vaststellen dat de beweringen van de ouders te dier zake juist zijn.

De Commissie verklaart dit klachtonderdeel daarom ongegrond.

Ad c. Ter zitting is gebleken dat het bezwaar van de ouders tegen de schorsing zich toespitst op het gegeven dat L één dag voor de herfstvakantie plotseling van school moest vertrekken en daardoor geen afscheid heeft kunnen nemen van haar klasgenoten.

Mevrouw A2 heeft ter zitting verklaard dat L al toestemming had gekregen om op 17 oktober 2013 op school afscheid te nemen van haar klasgenoten. Opeens wilden de ouders dit afscheid echter naar 18 oktober 2013 verschuiven. Het bevoegd gezag heeft hierin niet bewilligd omdat er zich intussen weer een nieuw incident met betrekking tot L had voorgedaan en er door de verbroken vertrouwensrelatie een onhoudbare werksituatie voor de desbetreffende leerkrachten was ontstaan.

L heeft kort daarna thuis een feestje gegeven om afscheid te nemen van haar klasgenoten.

Bij brief van 17 oktober 2013 heeft het bevoegd gezag de schorsing gemotiveerd aan de ouders meegedeeld. In de brief heeft het bevoegd gezag de ouders op de bezwaarmogelijkheid gewezen. Bij brief van 28 oktober 2013 heeft het bevoegd gezag de ouders uitgenodigd voor een zogenoemd herstelgesprek op 7 november 2013. Van de geboden mogelijkheid hebben de ouders geen gebruik gemaakt.

Gelet op een en ander is de Commissie van oordeel dat het bevoegd gezag het besluit tot schorsing niet onzorgvuldig heeft genomen. Dat L op 18 oktober 2013 op school geen afscheid heeft kunnen nemen van haar klasgenoten acht de Commissie in de gegeven omstandigheden begrijpelijk.

De Commissie verklaart dit klachtonderdeel mitsdien ongegrond.

5. Aanbevelingen

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus uitgebracht op 20 maart 2014 door mevrouw mr. M. van der Veen, voorzitter, mevrouw E. Houben, en mevrouw drs. M. de Kok-Damave, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. A. Cluitmans-Souren, ambtelijk secretaris.